

NIEMAND VIEL IN HET WATER

Van onze reporter in Heist:

Tien minuten na het einde van de eerste "Interland" zaten te Heist de cafes vol en strompelden door de verlaten straten alleen maar mensen, die hun bed weer naar huis sjouwden. Het kan niet gezegd worden dat Heist gezondigd heeft door overdreven entoesiasme, want de opkomst rond het enorme marktplein was aan de magere kant. Het peloton rijkswachters, dat voor alle zekerheid opgetrommeld was, heeft een rustige avond doorgebracht.

Maar het gemeentebestuur had, zoals destijds met "Eén tegen Allen", weer een geweldige krachtinspanning gedaan. Het stadhuis was trouwens in één grote TV-studio omgetoverd, tot groot ongenoemen van het huwelijk-van-het-jaar. Bruid, bruidegom en bruiloftsgasten moesten zich zaterdagmorgen in feestkledij een weg banen tussen het decor, de schijnwerpers, de kamera's en de monitors.

Bedenklijke bedden

Het kleine Heist met zijn 9000 inwoners, zijn hinterland van 5,5 miljoen Vlamingen en zijn 5 telefoonlijnen (waarvan één onklaar) heeft het klaar gekregen om Katwijk met zijn 35.000 inwoners, zijn 11 miljoen supporters en zijn 12 telefoonlijnen voor het lapje te houden. De score bewijst voldoende het meesterschap van de Heistse "Keuns".

Maar wij menen toch dat Nederland enkele punten meer verdiende. Nemen wij b.v. de kwestie van de bedden. Toen er Klokslag 21 uur voor de eerste keer geteld werd, had Katwijk al 75 bedden opgesteld en Heist nauwelijks 7. Een kwartier later had Katwijk het vereiste honderdtal bereikt en was Heist nog niet verder dan 30. Logischerwijs had hier de proef met een Katwijkse zege moeten eindigen. Maar het scenario duldde geen afwijkingen. De bedden werden in beide steden nog herhaaldelijk getoond, zonder dat dit nog iets ter zake deed. Een half uur later bleek Katwijk er 142 te hebben en Heist 133, waarvan zogenaamd één uit Gent. Het lag voor de hand dat Katwijk de punten had moeten krijgen, maar door de formulering van de proef hadden beide steden aan de voorwaarden voldaan en kregen ze allebei 3 punten. Hetzelfde geldt trouwens voor die andere proef van massa tegen massa :
De zwaargewichten op de weegschaal.

Om 21.15 u. wees de schaal in Katwijk al 1000 kilo aan en in Heist nauwelijks 600.

De zwaargewichten stonden daar als diepvries op de schaal, waar geen mens raad mee wist.

Katwijk 1032 kilo tegen 972 voor Heist. De zwaarste man in Heist woog oorspronkelijk 126 kilo en na enkele pinten bier honderddertig !

Een proef die in een Vlaams programma niet mocht ontbreken. Maar de man van 145 kilo was ergens in de verdrukking geraakt.

Bewogen slalom

De proeven te Heist eindigden nogal onbevredigend. Bij de aflossingswedstrijd fungeerden de deelnemers als kelners, koorddansers, basketbalspelers, evenwichtskunstenaars en trampolinespringers. Niemand viel in het water bij het overschrijven van de dwarsbalk, maar de jongens hadden er toch een zware dobber aan omdat de papercups op hun serveerblad overeind moesten blijven staan. Het kostte Nederland de zege, want zijn laatste estafetteeloper verloor niet alleen herhaaldelijk zijn cups, maar uiteindelijk ook het evenwicht.

Nog bewogener was de slalom door twee damesploegen op trapauto's. Het was een aartsmoeilijke proef, zelfs zonder blinddoek, want er moest haarscherp genavigeerd worden tussen de hindernissen. Bovendien dienden er nog opdrachten te worden uitgevoerd en beide ploegen ontsnapten niet aan het opfrissertje. De Heistse meisjes legden het parcours af in 166 seconden, strafseconden inbegrepen. Maar bij de Katwijkse wielrijdsters liep het mis. De dame aan het stuur had kennelijk last van de zenuwen en toen het al lang duidelijk was, dat Nederland hier het pleit verloren had, maakte zij zich boos omdat haar stuur klem zat. Toen de proef geëindigd was, stonden er 258 seconden op de chronometers. De NCRV protesteerde om het klemgereden stuur en eiste dat de proef zou worden overgedaan. De jury besliste er anders over, want 20 minuten vóór het begin van "Interland" waren beide vehikels een laatste maal gecontroleerd: ze waren in aanwezigheid van de deurwaarders en van de BRT- en NCRV-afgevaardigden goed voor de dienst bevonden. De voertuigen werden verder onder politietoezicht geplaatst tot het moment, waarop zij na loting aan de beide damesploegen werden toevertrouwd.

Na de wedstrijd bleek het stuur wel wat stram te zitten, maar "deskundigen" beweerden dat dit niet het geval zou geweest zijn, als tijdens de proef niet zo ruw en onbehouwen aan het stuur was gerukt.

Maar ook zonder deze proef zou de overwinning Heist niet ontgaan zijn. De cijfers waren welsprekend: 28-18. Het eigenaardige was wel, dat bij de repetitie 's middags - met andere vragen en gewijzigde proeven - de uitslag haast identiek was: 28-14.

De volgende "Interland" heeft plaats op 13 november. Ronse en Oss nemen het dan tegen elkaar op.

Anton van Casteren

◀ *D'Hondt: de hoed op halfzeven, maar de punten in de wacht.*

Vragen en puntenstelsel Interland 16 oktober 1965

1. Gezinsvragen:

op te lossen door de familie A. D'Hondt uit Blankenberge : 5 x 1 punt =
5 punten

2. Theoretische vragen:

op te lossen door Heist 5 x 2 punten =
10 punten

3. Praktische vragen:

op te lossen door Heist 6 x 3 punten =
18 punten